

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618204736
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618204736.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudkýň JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzuríkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa L. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., odborom sociálnych vecí a rodiny, dieťa matky R. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K., D.. H.. T. XX a otca J. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K., D.. H.. T. XX, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného pre maloleté dieťa, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 21P/59/2018 - 116 zo dňa 06. 02. 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 21P/59/2018 - 116 zo dňa 06. 02. 2019 **p o t v r d z u j e .**
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh otca, ktorým sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu L. O. zo sumy 200,- Eur na sumu 40,- Eur, počnúc dňom 01. 11. 2018, zamietol. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že otec sa domáha zníženia výživného voči maloletej L. O., pričom žiadal výživné znížiť na sumu 40,- Eur mesačne zo sumy 200,- Eur, ktorá výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 21P/102/2016 - 227 zo dňa 20. 09. 2017 v konaní o rozvod jeho manželstva s matkou maloletej. Návrh na zníženie výživného odôvodnil zmenou v jeho finančnej situácii z dôvodu, že už nevykonáva prácu v I. a poberá iba dávky v nezamestnanosti. Súd v danej veci preto skúmal, či sa zmenili pomery na strane rodičov maloletej a v prípade zmeny pomerov, či tieto odôvodňujú zníženie výživného. V tejto súvislosti súd zistil, že u matky, resp. na strane maloletej nenastala podstatná zmena pomerov. Čo sa týka osoby otca, súd dospel k záveru, že otec nepreukázal zmenu pomerov, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného. V čase určenia výživného otca vo výške 200,-Eur bol otec zamestnaný v I., kde pracoval už v čase narodenia maloletej L., pričom počas celého uvedeného obdobia pracoval u toho istého zamestnávateľa na dohodu z dôvodu vykonávania sezónnych prác. Tieto práce vykonával otec u zamestnávateľa X. Y. v D. v I. s pravidelným prerušením v medzisezónnom období v období posledných štyroch rokov, ako to vyplýva z vyjadrenia oboch rodičov maloletej. Naposledy otec pracoval do 21. 10. 2018 a následne bol evidovaný na úrade práce, pričom poberal dávky v nezamestnanosti. Z vyjadrenia Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec vyplýva, že otec poberal dávku v nezamestnanosti v októbri za obdobie 22. 10. 2018 do 31. 10. 2018, pričom mu bola vyplatená suma 299,90 Eur. Za november 2018 mu bola vyplatená dávka vo výške 899,60 Eur a za december 2018 vo výške 929,50 Eur. Nárok na dávku v nezamestnanosti bude otec poberať do 12. 03. 2019, pokiaľ nedôjde k uzavretiu ďalšej pracovnej zmluvy, resp. nebude otec pokračovať v práci na dohodu. Z výpovede otca súd ďalej zistil, že má náklady na bývanie vo výške 89,66 Eur, na maloletú L. má určené výživné vo výške 200,- Eur, na maloletého D. O., nar. XX. XX. XXXX platí výživné vo výške 65,- Eur. Náklady na stravu uvádza otec

vo výške 200,- Eur, poplatky telekomunikačnému operátorovi v sume 15,- Eur, za nákup kozmetiky 10,- Eur a na benzín platí 50,- Eur. Z uvedeného vyplýva, že otec má nevyhnutné náklady vo výške 629,66 Eur. Vzhľadom k výške poskytnutej dávky v nezamestnanosti je zrejme, že v čase rozhodovania súdu o znížení výživného súd dospel k záveru, že sa nezmenili pomery otca odôvodňujúce zníženie výživného. Súd prvej inštancie tiež v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že otec poukazoval na to, že v poslednom období je dcéra L. v jeho osobnej starostlivosti v rozsahu striedavej osobnej starostlivosti, kedy aj túto skutočnosť uvádzal ako dôvod na zníženie výživného. Matka v tejto súvislosti uviedla, že otec si z tohto dôvodu svojvoľne znížil splátku výživného na sumu 40,- Eur mesačne, ktoré výživné od jeho návratu z I. jej poskytuje len v tejto výške. Tiež z vyjadrenia matky vyplývalo, že po návrate otca z I. si otec začal brávať dcéru ku sebe, s čím súhlasila z dôvodu, aby bola nahradená absencia styku otca s dcérou v období, keď bol tento pracovne viazaný na pobyt v cudzine. Avšak následne z dôvodu svojvôle otca pri styku s dcérou podala návrh na úpravu styku otca s maloletou a to formou neodkladného opatrenia, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Lučenec sp. zn. 11P/59/2018 zo dňa 14. 11. 2018. Styk otca s dcérou bol upravený na každý druhý víkend. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie dospel k názoru, že ani uvedená skutočnosť nepreukazuje zmenu pomerov. Na Okresnom súde Lučenec však prebieha konanie o návrhu otca na striedavú osobnú starostlivosť pod sp. zn. 11P/59/2018, pričom v prípade, že by došlo k nariadeniu striedavej osobnej starostlivosti, čo by znamenalo zmenu pomerov, súd znovu rozhodne o výživnom. Súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného na maloleté dieťa nepovažoval za dôvodný, a preto ho zamietol.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa z dôvodu, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z neúplne a nesprávne zisteného skutkového stavu. Návrh otec podal predovšetkým z dôvodu, že od poslednej úpravy sa podstatným spôsobom zmenili jeho osobné a majetkové pomery. Od 22. 10. 2018 sa stal nezamestnaným, pričom pracoval v I., stratou zamestnania sa zmenili jeho osobné pomery v tom, že od tohto času už trvale sa zdržiava vo svojom bydlisku v K. neďaleko od bydliska maloletého dieťaťa. Súd sa zameral na zistenie, či sa zmenili pomery na strane rodičov maloletého dieťaťa, neodôvodnil, prečo neskúmal zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa. Poukázal na to, že výživné v sume 200,- Eur bolo určené na základe dohody rodičov, ktorú súd schválil, pričom v čase skoršej úpravy vyživovacej povinnosti otec pracoval v I., kedy dosahoval príjem cca 1.500,- Eur mesačne. V súčasnosti otec pracoval do 21. 10. 2018, následne bol evidovaný na úrade práce, kedy mal mesačné príjmy vo výške 299,90 Eur v októbri 2018, 899,60 Eur v novembri 2018, 929,50 Eur v decembri 2018, pričom zo správy Sociálnej poisťovne vyplýva, že dávky v nezamestnanosti bude poberať len do 12. 03. 2019. Súd neuvádza, aký príjem dosahoval otec v januári 2019. Súd nevykonal dôsledné dokazovanie na preukázanie príjmov na strane matky; pokiaľ súd konštatuje, že príjem matky zo zamestnania je približne 520,- Eur mesačne a rodinné prídavky vo výške 23,68 Eur, otec má pochybnosť, či toto skutkové zistenie súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní. Poukázal, že v rozsudku č. 21P/102/2016 - 227 zo dňa 20. 09. 2017 styk rodičov s maloletou súd neupravil, ponechal ho na dohode rodičov. To, že maloletá trávi veľa času s oboma rodičmi, vyplýva z vykonaného dokazovania zo správy kolízneho opatrovníka. Pokiaľ matka preukázala nevyhnutné výdavky na maloletú, poukázal na to, že bločky matka doložila súdu tesne pred termínom pojednávania, pričom otec má za to, že súd nemal čas sa pred vynesení rozsudku s nimi riadne oboznámiť a neoboznámil sa s nimi ani otec. Z vyššie uvedených skutkových zistení nie je možné vyvodit' záver, že výživné vo výške 200,- Eur mesačne zodpovedá odôvodneným potrebám a možnostiam, majetkovým pomerom a životnej úrovni rodičov. Otec zabezpečuje starostlivosť o maloletú nielen platením výživného, ale aj osobnou starostlivosťou a kupovaním potrebných vecí pre dieťa a zabezpečením dopravy vo väčšom rozsahu a niekedy obdobne ako matka. Uvádzal, že v období októbra 2018 až novembra 2018 strávil otec s maloletou 29 dní, v decembri 2018 14 dní. V januári 2019 počas choroby dieťaťa maloletá v trvaní 17 dní bola s otcom, v mesiaci február 2019 bola s otcom 21 dní. Maloletá bola s otcom napriek vydanému neodkladnému opatreniu, pretože si to vyžiadala práca matky. Pokiaľ matka uvádza, že otec pracoval v zahraničí a celá starostlivosť o maloletú bola na jej pleciach, opomína, že otec prácou v zahraničí zabezpečoval rodinu po materiálnej stránke. Spochybňoval matkou uvádzané zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť o maloleté dieťa. Mal za to, že súd návrhu na zníženie jeho vyživovacej povinnosti vyhovie aspoň čiastočne, pričom za obdobie od novembra 2018 do januára 2019 platil výživné vo výške po 40,- Eur mesačne, vo februári zaplatil 28,10 Eur. Rozhodol sa tak preto, lebo sa dozvedel, že spotrebované výživné sa nevracia. Poukázal na to, že okrem konania o návrhu otca, ktorým sa domáha zníženia výživného v tomto konaní, matka podala návrh na úpravu styku s maloletou spoločne s návrhom na vydanie neodkladného opatrenia, o ktorom súd koná v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 11P/59/2018. Otec

podal návrh na úpravu styku s maloletou tak, že sa domáha striedavej starostlivosti, ktoré konanie súd pod sp. zn. 5P/97/20018 z dôvodu litispendencie zastavil a jeho návrh pripojil k sp. zn. 11P/59/2018. Uviedol, že v čase rozhodovania súdu o odvolaní, ak sa mu dovedy nepodarí nájsť zamestnanie, môže byť osobou bez príjmu, domáha sa zmeny napadnutého rozhodnutia aj napriek tomu, že prebiehajú konania o zmene styku s maloletou, pretože doposiaľ platná vyživovacia povinnosť vo výške 200,- Eur nezodpovedá jeho možnostiam a môže ho existenčne ohroziť. V podanom odvolaní otec maloletého dieťaťa vzniesol námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi J.. Q. H., poukazujúc na to, že V. zákonnej sudkyne je dobrou kamarátkou matky maloletého dieťaťa, táto jej sľúbila pomoc, keď bude potrebovať a že veci má vybavené. Matka maloletého dieťaťa sa taktiež odvolávala na kamarátku na prokuratúre, ktorá jej pomáha v trestných oznámeniach, s ktorou sa matka maloletého dieťaťa pravidelne navštevuje, takže sa javí ako prirodzené, že vzhľadom k priateľskému vzťahu vyplýva aj snaha pomôcť matke v „boji“ proti otcovi. Poukázal, že zákonná sudkyňa rozhodovala aj vo veci rozvodu manželstva a v prvom určení výživného, pričom v prvom konaní vydala len na základe tvrdenia matky maloletého dieťaťa neodkladné opatrenie na platenie výživného vo výške 300,- Eur. Okolnosti, za ktorých sa otec dozvedel o vyššie uvedených skutočnostiach, môžu spochybňovať ich pravdivosť, otec maloletého dieťaťa však vznáša námietku zaujatosti z dôvodu, že týmto spôsobom chce dať priestor zákonnej sudkyňi, aby sa mohla konfrontovať s týmito skutočnosťami, vyjadriť sa k nim osobne, aby ako sporová strana mal istotu, že súd, ktorý o jeho veci rozhoduje, rozhoduje naozaj nezávisle a rozhodnutia sú založené na nesprávnom posúdení prípadu.

3. Zákonná sudkyňa vyhotovila dňa 07. 03. 2019 do spisu úradný záznam vo vzťahu k vznesenej námietke zaujatosti voči nej, pričom zákonná sudkyňa konštatovala, že po preskúmaní námietky zaujatosti zistila, že námietka nemá náležitosti uvedené v § 52 ods. 2 CSP, nakoľko neobsahuje údaj o tom, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela. Z uvedených dôvodov postupujúc podľa § 52 ods. 2 predposledná veta CSP na námietku zaujatosti otca súd neprihliadol a vec v lehote uvedenej v § 54 ods. 1 CSP nadriadenému súdu nepredkladá. Následne odvolanie otca bolo predložené na vyjadrenie matke maloletého dieťaťa a kolíznemu opatrovníkovi maloletého dieťaťa.

4. Matka maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca maloletého dieťaťa uviedla, že v konaní o výživnom, rovnako aj v návrhu o úprave styku s maloletým dieťaťom vedenom pod sp. zn. 11P/59/2018 je pre ňu prvoradý zdravý psychický vývoj maloletého dieťaťa spoločne s jej zabezpečením takým spôsobom, aký jej prináleží na základe finančných a majetkových pomerov rodičov. Ak má jeden z rodičov schopnosť platiť advokátsku kanceláriu len za účelom zníženia výživného na maloletú, naskytá sa otázka, prečo nedokáže plniť svoju vyživovaciu povinnosť smerom k vlastnému dieťaťu a žiada túto vyživovaciu povinnosť znížiť na 40,- Eur. Otec maloletého dieťaťa úplne bez príčin namieta zaujatosť sudkyne, a to len pre vlastnú ješitnosť. Nie je schopný rešpektovať rozhodnutie súdu, týkajúce sa úpravy styku, kde musela súd požiadať o súčinnosť, keď jej opakovane vzal maloleté dieťa zo školy bez jej predchádzajúceho vedomia a následne jej dieťa odmietal odovzdať. O tom, ako sa o svoje dieťa stará po zdravotnej stránke, dokáže podať nestranné stanovisko jedine detská pediatrička, nie otec, ktorý využíva každú príležitosť na to, aby dokázal obhájiť zníženie výživného, čo je aj jedným z účelov, prečo má o svoje dieťa záujem. Uviedla, že maloleté dieťa má s otcom dobrý vzťah, čo momentálne otec zneužíva vo svoj prospech, aby poukazoval na to, koľko dní sa o maloletú stará, pričom účelovo zatajuje fakt, že je to často-krát proti jej vôli. K otcom uplatnenej námietke zaujatosti voči zákonnej sudkyňi uviedla, že otec hádže krivé obvinenia nielen na ňu (matku maloletého dieťaťa), ale aj na zákonnú sudkyňu. Nemyslí si, že by zákonná sudkyňa mala akúkoľvek vedomosť o tom, že sa s jej nevestou pozná, nakoľko sa nič zo spomínaného vyjadrenia otca v odvolaní v bode 32 nestalo. Je pravdou, že nevestu zákonnej sudkyňi pozná, ale pozná ju z mladosti, o čom otec dobre vedel. Momentálne sa už niekoľko rokov nestretávajú. Namietaná zaujatosť je čistá špekulácia otca ako očierniť právoplatnosť rozsudku a zákonnú sudkyňu. Má za to, že rozhodnutie súdu je v súlade so zákonom a súd pri rozhodovaní vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Navrhla podané odvolanie zamietnuť.

5. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa k odvolaniu otca v písomnom vyjadrení uviedol, že trvá na svojich doterajších písomných vyjadreniach zo spisového materiálu, ako aj z výpovedí rodičov počas súdnych pojednávaní vyplýva, že počas výkonu práce otca v zahraničí sa o maloletú v prevažnej väčšine starala matka, ktorá otcovi nebránila byť s maloletou dcérou v čase, keď bol na Slovensku. Situácia sa zmenila, keď otec o prácu v zahraničí prišiel a v súčasnosti sa zdržiava na území Slovenska. Maloleté dieťa má rado obidvoch rodičov a s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti chce byť v otcovej prítomnosti viacej, pretože si myslí, že znovu odíde pracovať do zahraničia. Vzhľadom na tieto

skutočnosti je na Okresnom súde Lučenec vedené konanie pod sp. zn, 11P/59/2018, kde je už vytýčený aj konkrétny termín pojednávania. V čase rozhodovania o znížení výživného, kedy je daný skutkový stav pre súd závažný, dosahoval otec príjem, ktorý nekorešpondoval so záujmom maloletého dieťaťa znížiť výživné.

6. Otec maloletého dieťaťa k vyjadreniu matky uviedol, že maloletá bola chorá v období od 30. 11. 2018 do 08. 12. 2018, od 08. 01. 2019 do 12. 01. 2019, od 11. 02. 2019 do 16. 02. 2019, pričom v tom období bol s maloletou preto, lebo bola chorá a matka s ňou nemohla zostať doma, na tieto skutočnosti opakovane žiada vykonať dokazovanie dopytom na zamestnávateľa matky, aby bol predložený jej dochádzky od októbra 2018. Z dôkazu vyplynie, že matka neuvádza pravdu, účelovo tvrdí, že maloletá trávila viac času s ním preto, lebo on má zneužívať situáciu. Pokiaľ matka poukazuje na zdravotný stav maloletého dieťaťa, jej zlý psychický stav, v skutočnosti sa až tak závažne o zdravotný stav maloletého dieťaťa nezaujíma, ako to dosvedčuje aj jej frekvencia návštev u odborného lekára a nemá s tým spojené ani zvýšené výdavky, k tomu nebol predložený žiadny dôkaz. Matkino nepochopenie záujmov maloletého dieťaťa a toho, že má právo tráviť rovnaké množstvo času s oboma rodičmi, ideálne tak, ako sa rozhodne sama, má podľa otca maloletého dieťaťa vplyv na zhoršenie psychického stavu maloletého dieťaťa; na psychiku dieťaťa v tejto situácii určite nevlýva dobre ani to, keď ju matka potrestá fyzickým trestom, po ktorom má dieťa ešte týždeň modriny na tele, pretože takéto zaobchádzanie podryva dôveru maloletého dieťaťa v matku a na to, ako otec nemá žiaden vplyv. Matka ho obviňuje z účelovej manipulácie maloletého dieťaťa, opomína, že vzťah s maloletou si primárne buduje ona. Nemá záujem venovať sa rozpisovaniu konfliktov s matkou, má záujem tráviť čo najviac času s maloletou. Osobnou starostlivosťou vie kompenzovať aj zhoršenie svojej finančnej situácie, ale čas trávený s dieťaťom nevníma ako kompenzáciu. Opakovane uvádzal plnenie vyživovacej povinnosti k synovi D. len sumou 65,- Eur mesačne, pričom ostatné náklady na dieťa hradia v pomere 50 : 50.

7. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení zo dňa 29. 03. 2019 uviedol, že trvá na všetkých svojich doterajších písomných vyjadreniach, ako aj vyjadrení k odvolaniu otca, ktoré bolo súdu zaslané dňa 14. 03. 2019.

8. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Odvolací súd uvádza, že otec maloletého dieťaťa sa podaným návrhom domáhal zníženia vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu a navrhol znížiť výživné zo sumy 200,- Eur na sumu 40,- Eur, počnúc dňom 01. 11. 2018, pričom vyživovacia povinnosť otca k maloletému dieťaťu bola určená rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 21P/102/2016 - 227 zo dňa 20. 09. 2017, ktorým rozsudkom súd manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozviedol a zároveň schválil dohodu rodičov o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu tak, že maloleté dieťa bolo zverené na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 200,- Eur, ktoré je povinný zasielať k rukám matky maloletého dieťaťa vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Styk otca s maloletou upravený nebol. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vo veci samej vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, na základe ktorých návrh otca, ktorým sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu, zamietol.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd uvádza, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí, ako aj s jeho dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje a na tieto v plnom rozsahu poukazuje. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k názoru, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol vo veci návrhu otca na vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu na základe dostatočne zisteného stavu, pričom prihliadol na záujem maloletého dieťaťa a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Námietky otca maloletého dieťaťa uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažuje za dôvodné a prijateľné práve z dôvodov, že okresný súd vo veci vykonal náležité dokazovanie, vec správne právne posúdil, pričom otec maloletého dieťaťa v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie. Otec maloletého dieťaťa vo svojom odvolaní neuviedol ani žiadnu skutočnosť, ktorá by mala za následok úvahu o prípadnej vade v procesnoprávnom postupe súdu prvej inštancie alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia, pričom odvolací súd takúto vadu ani nezistil.

14. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CMP a rozhodnutie náležite podľa § 220 ods. 2 CMP odôvodnil. Dôvody rozhodnutia súd prvej inštancie sú síce stručné, ale sú zrozumiteľné a jasné. Súd prvej inštancie primárne skúmal zmenu pomerov na strane rodičov, pričom sa zaoberal aj tým, či prípadná zmena pomerov odôvodňuje zníženie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že u matky, ako aj u maloletého dieťaťa nenastala podstatná zmena pomerov od času posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu. Vo vzťahu k tvrdenej zmene pomerov otca rovnako súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že nebola preukázaná taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu. Súd poukázal na tú skutočnosť, že otec pracoval v I., a to už od narodenia maloletého dieťaťa, pričom počas celého uvedeného obdobia pracoval u toho istého zamestnávateľa na dohodu z dôvodu vykonávania sezónnych prác, ktoré práce vykonával s pravidelným prerušením v medzisezónnom období. Súd mal preukázané, že naposledy otec pracoval do 21. 10. 2018, následne bol evidovaný na úrade práce, pričom poberal dávky v nezamestnanosti, dávku v nezamestnanosti poberal v októbri za obdobie od 22. 10. 2018 do 31. 10. 2018, táto mu bola vyplatená sumou 229,90 Eur, v novembri 2018 sumou 899,60 Eur, v decembri 2018 sumou 929,50 Eur. Nárok na dávku v nezamestnanosti otec mal poberať do 12. 03. 2019, pokiaľ nedôjde k uzavretiu ďalšej pracovnej zmluvy, resp. otec nebude pracovať v práci na dohodu. Už v čase rozhodovania súdu prvej inštancie pri určení vyživovacej povinnosti 200,- Eur na maloleté dieťa mal otec ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému D. O., nar. XX. XX. XXXX, vyživovacou povinnosťou vo výške 65,- Eur. Súd zdôraznil, že pokiaľ otec poukazoval na tú skutočnosť, že v poslednom období je maloletá L. v jeho osobnej starostlivosti, v rozsahu striedavej osobnej starostlivosti, pričom aj túto skutočnosť uvádzal ako dôvod na zníženie výživného, súd konštatoval, že na základe návrhu matky maloletého dieťaťa neodkladným opatrením Okresného súdu Lučenec sp. zn. 11P/59/2018 zo dňa 14. 11. 2018 bol styk otca s maloletým dieťaťom upravený na každý druhý víkend, teda ani otcom uvedená skutočnosť nepreukazuje zmenu pomerov. Súd poukázal na to, že na Okresnom súde Lučenec prebieha konanie o návrhu otca na striedavú osobnú starostlivosť sp. zn. 11P/59/2018, pričom v prípade, že by došlo k nariadeniu striedavej osobnej starostlivosti, čo by znamenalo zmenu pomerov, súd znova rozhodne o výživnom. Takto zistený skutkový stav a právne posúdenie súdom prvej inštancie, keď nemal za preukázané, že došlo k zmene pomerov, a teda bola by možná aplikácia ust. § 78 Zákona o rodine vo vzťahu k výške vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, je vecne správne. K odvolacej námietke otca maloletého dieťaťa, že neboli preukázané náklady na maloleté dieťa v konaní pred súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že takéto námietky v konaní pred súdom prvej inštancie otec maloletého dieťaťa neuvádzal, pričom už len vzhľadom na čas určenia vyživovacej povinnosti rozsudkom súdu prvej inštancie v rozvodovom konaní č. k. 21P/102/2016 - 227 zo dňa 20. 09. 2017 a zvýšenie veku maloletého dieťaťa je nepochybné, že k zníženiu nákladov na maloleté dieťa nemohlo dôjsť. Súd prvej inštancie teda správne konštatoval, že pomery u maloletého dieťaťa sa nezmenili. K namietanej osobnej starostlivosti otca o maloleté dieťa odvolací súd uvádza, že konanie o návrhu otca maloletého dieťaťa, ktorým navrhoval striedavú osobnú starostlivosť bolo zastavené uznesením č. k. 5P/97/2018 - 17 zo dňa 21. 01. 2018, pričom túto skutočnosť uvádza otec maloletého dieťaťa aj v podanom odvolaní. Zároveň odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie poukazuje na to, že neodkladným opatrením uznesením Okresného súdu Lučenec sp. zn. v konaní 11P/59/2018 zo dňa 14. 11. 2018 bol upravený styk otca maloletého dieťaťa s maloletým dieťaťom na každý druhý víkend, pričom zároveň odvolací súd konštatuje, že v tomto konaní rodičia maloletého dieťaťa uzavreli rodičovskú dohodu, na základe ktorej otec maloletého dieťaťa je oprávnený stretávať sa s maloletým

dieťaťom každý párný týždeň od štvrtka od 14.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Rodičovskú dohodu rodičia maloletého dieťaťa uzavreli na pojednávaní dňa 08. 04. 2019, t. j. už v čase po podaní odvolania otca maloletého dieťaťa v tomto konaní, ktoré odvolanie otca bolo spísané dňa 04. 03. 2019, ako aj po písomnom vyjadrení otca k vyjadreniu matky, ktoré vyjadrenie bolo otcom maloletého dieťaťa spísané dňa 28. 03. 2019. Správne teda súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci, a to v období, keď už bolo súdom prvej inštancie rozhodnuté neodkladným opatrením o úprave styku otca s maloletým dieťaťom konštatoval, že ani osobná starostlivosť otca o maloleté dieťa nie je dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu. Pokiaľ otec maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení zo dňa 28. 03. 2019 k vyjadreniu matky v rámci odvolacieho konania uvádzal fyzický trest matky vo vzťahu k dieťaťu, odvolací súd uvádza, že predmetom tohto konania je návrh otca, ktorým sa domáha zníženia vyživovacej starostlivosti, nie zmena úpravy rodičovských práv a povinností vo vzťahu k zabezpečeniu osobnej starostlivosti o maloleté dieťa rodičmi. Odvolaciemu súdu sa toto tvrdenie zo strany otca javí ako účelové, vzhľadom k tej skutočnosti, že toto tvrdenie uvádzal až v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky datovanom dňom 28. 03. 2019, pričom následne v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k stretávaní sa otca s maloletým dieťaťom, v ktorom konaní sa riešila aj otázka prípadnej striedavej starostlivosti, keďže k tejto otázke sa vyjadrovali obidvaja rodičia, ako aj kolízny opatrovník maloletého dieťaťa, a tiež aj maloleté dieťa, túto skutočnosť žiadnym spôsobom nenamietal, ale aj napriek ním tvrdenému fyzickému trestu zo strany matky vo vzťahu k maloletému dieťaťu uzavrel rodičovskú dohodu ohľadom styku otca s maloletým dieťaťom. Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že k otázke fyzického trestu zo strany matky k maloletému dieťaťu sa kolízny opatrovník v konaní o úprave styku Okresného súdu Lučenec č. k. 11P/59/2018 dotazoval pri pohovore vykonanom s maloletým dieťaťom, pričom zo správy kolízneho opatrovníka nevyplýva žiadne tvrdenie maloletého dieťaťa o prípadnom použití fyzického trestu matkou. Práve z týchto dôvodov sa odvolaciemu súdu toto tvrdenie otca v konaní o návrhu otca, ktorým sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti javí ako účelové. Odvolací súd je v zhode s názorom súdu prvej inštancie, že pomery u otca maloletého dieťaťa sa nezmenili tak, že by odôvodňovali zníženie vyživovacej povinnosti. Je nepochybné, že otec maloletého dieťaťa dlhodobo, a to už od roku 2010 pracoval v zahraničí sezónne, pričom sezónna práca bola v jednotlivých rokoch v rôznych obdobiach. Neušlo tiež pozornosti odvolacieho súdu, že aj v konaní, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozvedené a v ktorom boli upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, otec maloletého dieťaťa poukazoval, že s prihliadnutím na sezónnosť práce bude možno bez príjmu, pričom rovnaké argumenty uvádzal otec maloletého dieťaťa aj v tomto konaní. Odvolací súd uvádza, že zníženie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu rozhodne nie je v záujme maloletého dieťaťa, na ktorú skutočnosť opakovane poukazoval aj kolízny opatrovník maloletého dieťaťa. Odvolací súd má za to, že je v schopnostiach a možnostiach otca maloletého dieťaťa s prihliadnutím na majetkové pomery otca, poskytovať maloletému dieťaťu výživné podľa rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 21P/102/2016. Od určenia vyživovacej povinnosti týmto rozhodnutím nedošlo k takej zásadnej zmene pomerov na strane otca maloletého dieťaťa, ktoré by odôvodňovali zníženie vyživovacej povinnosti tak, ako sa otec maloletého dieťaťa jej zníženia podaným návrhom domáhal. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že je povinnosťou otca maloletého dieťaťa prispievať výživným na maloleté dieťa podľa právoplatného rozhodnutia súdu. Otec svojvoľne prestal poskytovať výživné na maloleté dieťa a poskytoval v určitom období výživné na maloleté dieťa len sumou 40,- Eur mesačne (čo je pre potreby dieťaťa absolútne nepostačujúce), v dôsledku čoho si otec maloletého dieťaťa privodil začatie trestného stíhania, ktoré bolo zastavené len z dôvodu, že otec maloletého dieťaťa následne výživné k rukám matky maloletého dieťaťa uhradil. Na záver odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie s prihliadnutím na zistený skutkový stav v čase rozhodovania súdu prvej inštancie je správne. Otec maloletého dieťaťa aj v období, keď ukončil sezónnu prácu u zamestnávateľa v I., bol zabezpečený dávkami od Sociálnej poisťovne vo výške, z ktorej je schopný poskytovať výživné na maloleté dieťaťa v stanovenej výške, pričom aj v prípade, ak otec, tak ako v uplynulých niekoľko rokov (od roku 2010) pracoval u toho istého zamestnávateľa sezónne, nenastúpi u tohto zamestnávateľa na výkon ďalšej sezónnej práce, má povinnosť, s prihliadnutím na vyživovaciu povinnosť nielen k maloletej L. O., ale aj k svojmu ďalšiemu dieťaťu, zabezpečovať tieto deti poskytovaním výživného, keďže osobnú starostlivosť o maloleté deti zabezpečujú ich matky. Má sa preto pričiniť o to, aby mal príjem, prípadne aj zo zamestnania v Slovenskej republike, pričom otázka vývoja zamestnanosti v Slovenskej republike má priaznivý vývoj; teda nie je v súčasnej dobe akceptovateľné prípadné tvrdenie o nemožnosti zamestnať sa, keď odvolací súd poukazuje na produktívny vek otca maloletého dieťaťa, pričom otec maloletého dieťaťa doteraz v konaní žiadnym spôsobom netvrdil, a ani nepreukázal, že by jeho pracovná schopnosť bola obmedzená z dôvodu jeho zlého zdravotného stavu. Z týchto dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti pri

právnom posúdení v zmysle § 78, tak ako to vykonal súd prvej inštancie potvrdil postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

15. Pokiaľ otec maloletého dieťaťa v podanom odvolaní vzniesol námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi J.. Q. H., súd prvej inštancie správne postupoval podľa § 52 ods. 2 CSP, podľa ktorého v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú. Odvolací súd zistil, že zákonná sudkyňa J.. Q. H. dňa 07. 03. 2019 spísala úradný záznam (v spise na č. I. 144), v ktorom uviedla, že po preskúmaní námietky zaujatosti zistila, že námietka nemá náležitosti uvedené v § 52 ods. 2 CSP, nakoľko neobsahuje údaj o tom, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela. Z týchto dôvodov pri aplikácii ust. § 52 ods. 2 na námietku zaujatosti otca súd neprihliadol a vec z týchto dôvodov nepredložil nadriadenému súdu v lehote uvedenej v § 54 ods. 1 CSP. Keďže odvolací súd zistil, že v námietke zaujatosti zo strany otca skutočne nie je obsiahnutý údaj, kedy sa otec maloletého dieťaťa o dôvode prípadného vylúčenia zákonnej sudkyne dozvedel, správne súd prvej inštancie na túto námietku zaujatosti neprihliadol a z týchto dôvodov preto námietku zaujatosti ani nepredložil nadriadenému súdu na rozhodnutie.

16. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).